

Zdařilý první máj...

(Text a foto Herbert Endler)

Sešlo se nás v sedle Hemrichu 1.5.2006 v 8:45 celkem dvacet. Dvacet lidí, členů spolku Patron i jeho příznivců, kteří se vydali za pěkného jarního dne s cílem vzpomenout na našeho kamaráda a kolegu – Františka Pavlise.

Cesta vede vzhůru na vrchol Poledníku a první zastávka je „Křížek u Jizerského kostelíka“. Další zastavení je u Zlomeného kamene (Brechstein) s vytesanými iniciálami a letopočtem. Odvážlivci vylézají na vrchol skály, fotografuje se a jdeme dál. Ve stoupání se vpravo od cesty objevuje lovecká chata pod Poledníkem – část výpravy ji navštěvuje – část čeká na cestě. Pokračujeme ve zdolávání strmého stoupání a pak odbočujeme vlevo k pomníčku Langeho smrti pod Poledníkem. Krátký odpočinek, povídáme si o sebevraždě Josefa Langeho a po chvíli dosahujeme vrcholu Poledníku, kde se dáváme vpravo – na skálu s letopočtem 1890, který jsem před lety objevil.

To by s námi nesměl být Jirka Pavelka, aby něco „neobjevil“. Cvičně podkryje drny vedle letopočtu a...
...neuvěřitelné: Pod drnem se objevuje nějaký obrazec vytesaný do skály, o kterém jsme zatím neměli ani tušení. Má podobu trojúhelníka s vrcholem zaobleným, spíše to vypadá jako „zvon“. Snad hraniční znamení či značka ze zaměřování katastru roku 1843!? Kdo ví – uvidíme.

Nu, pojďme dál ať se přiblížíme k cíli dnešní cesty: ke kříži věnovanému smrti Františka Pavlise. Cestou dolů po svahu ještě navštěvujeme starou loveckou chatu, kterou i František měl velice rád.

Od chaty se orientujeme každý po svém – a jsme na místě. Tady zemřel 1.5.2003 František Pavlis, náš kamarád, přítel a kolega. Kdo jste jej znali - vzpomeňte s námi.

Nemohu se nezmínit o události z dnešní výpravy – řekněme z jiného soudku: Jak tak sedíme a vzpomínáme na Františka, prohodí kdosi: „A kde je vůbec náš vedoucí výpravy? No jo, vždyť my nějak zapomněli, že nám jeden účastník chybí! No to snad ne – všichni si vzpomeneme na 1.5.2003 – také nám jeden chyběl... takže kdo ho kde viděl naposledy? Ještě, že máme mobilní telefony – volám a bezva – ozval se! Domlouváme se kde se nachází – je u potoka – to je dobře, popisuji mu místo kde jsme, (bohužel později zjišťuji, že byl u jiného potoka než jsem měl na mysli).

Kolega zatím stále nikde – dva naši lidé jej vyražejí hledat a jedna z nás jde k lovecké chatě, že tam počká co kdyby se k ní zbloudilec vrátil.

Nuže zkrátím to: „Patrčka je úspěšná, zbloudilce našli a ve zdraví přivedli. Jenomže – jenomže teď nám zase chybí paní, která na něho šla čekat k lov.chatě! Naštěstí se našel

obětec jenž se za ní do strmého kopce vydal – a konečně jsme všichni pohromadě! Návrh, abychom se chytili provazu se smyčkami sice neprošel, ale nějak se přeci jen více hlídáme.

Tak od kříže Františka Pavlise se dáváme dolů, nacházíme bývalou (nyní již značně zarostlou a zpustlou) svážnici a scházíme dolů k Viničné cestě.

Tady se část lidí vydává na Mlaka ke kříží Kursk a k pomníčku „Saša“, ostatní jdou pomalu po Viničné na Hemrich.

Na parkovišti „U kozy“ se loučíme a shodujeme se, že to byla skutečně pěkná akce – a když ne dříve – tak za rok zase tady!

Celé dnešní putování bylo zasazeno do čerstvé jarní zeleně buků – jaro je konečně tady!

